

BUDOWA KRAJOWEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

I

*kwalfikacje
po europejsku*

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

IBE

*kwalfikacje
po europejsku*

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Spis treści

Część I KRAJOWY SYSTEM KWALIFIKACJI	3
1. Wstęp	4
Część A	5
2. Wprowadzenie	5
3. Polska Rama Kwalifikacji	6
4. Kwalifikacje i krajowy rejestr kwalifikacji	8
5. Walidacja	9
6. Akumulacja i przenoszenie zaliczonych osiągnięć	9
7. Zapewnianie jakości kwalifikacji	10
8. Przejrzystość nadawanych w Polsce kwalifikacji – wymiar krajowy i międzynarodowy	10
9. Istotne elementy przyszłego systemu kwalifikacji w Polsce	10
Część B	15
10. Zestawienie zasadniczych kierunków działań przygotowawczych	15
11. Harmonogram działań przygotowawczych	15
Część II SŁOWNIK POJĘĆ ZWIĄZANYCH Z KRAJOWYM SYSTEMEM KWALIFIKACJI	17
Część III WSTĘPNA KONCEPCJA RAPORTU REFERENCYJNEGO	18
1. Wprowadzenie	19
2. Projekt planu spisu treści	20
3. Uszczegółowienie (rozwińcie) zapisów od punktu 6.1 do punktu 6.10 (dotyczą one kryteriów referencji)	21
Część IV WSTĘPNA KONCEPCJA INSTYTUCJI DS. KRAJOWEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI	23
1. Wprowadzenie	24
2. Podstawowe zadania Instytucji do spraw Krajowego Systemu Kwalifikacji	24
3. Miejsce Instytucji do spraw Krajowego Systemu Kwalifikacji w systemie zarządzania Państwem	25
4. Podstawa prawna działania Instytucji do spraw Krajowego Systemu Kwalifikacji	25
5. Finansowanie działalności Instytucji do spraw Krajowego Systemu Kwalifikacji	25
6. Uzasadnienie utworzenia Instytucji do spraw Krajowego Systemu Kwalifikacji	26
7. Instytucja do spraw Krajowego Systemu Kwalifikacji wobec poszczególnych grup interesariuszy Krajowego Systemu Kwalifikacji	27
Część IV PLAN DZIAŁAŃ 2009 – 2013	29

CZEŚĆ I

KRAJOWY SYSTEM KWALIFIKACJI

ZAŁOŻENIA OGÓLNE I PLAN DZIAŁAŃ PRZYGOTOWAWCZYCH W RAMACH PROJEKTU
*„OPRACOWANIE ZAŁOŻEŃ MERYTORYCZNYCH I INSTYTUCJONALNYCH WDRAŻANIA
KRAJOWYCH RAM KWALIFIKACJI ORAZ KRAJOWEGO REJESTRU KWALIFIKACJI DLA
UCZENIA SIĘ PRZEZ CAŁE ŻYCIE”*

1. Wstęp

Krajowy system kwalifikacji (KSK) jest ważnym obszarem działań z punktu widzenia polityki na rzecz uczenia się przez całe życie, o której mówi „Perspektywa uczenia się przez całe życie¹”.

Polityka na rzecz uczenia się przez całe życie:

- **polega na promowaniu i wspieraniu dobrej jakości uczenia się w każdym wieku, w różnych formach i miejscach oraz na uznawaniu efektów uczenia się w systemach kwalifikacji,**
- **stawia osoby uczące się w centrum, a miarą jej skuteczności są kompetencje i kwalifikacje osób – niezależnie od drogi na jakiej zostały osiągnięte,**
- **realizowana jest na zasadzie partnerstwa rządu, samorządu terytorialnego, pracodawców, pracobiorców i organizacji obywatelskich².**

W ujęciu polityki na rzecz uczenia się przez całe życie osobami uczącymi się są nie tylko dzieci i młodzież, ale również dorośli w każdym wieku. Celem strategicznym tej polityki, określonym w „Perspektywie...” są:

Dzieci i młodzież dobrze przygotowane do uczenia się przez całe życie oraz osoby dorosłe poszerzające i uzupełniające swoje kompetencje i kwalifikacje odpowiednio do stojących przed nimi wyzwań w życiu zawodowym, społecznym i osobistym.³

„Perspektywa uczenia się przez całe życie” określa pięć celów operacyjnych związanych z realizacją celu strategicznego. Jednym z tych celów jest tworzenie przejrzystego i spójnego krajowego systemu kwalifikacji, co ma nastąpić przez przekształcenie obecnie istniejącej w Polsce praktyki w obszarze kwalifikacji, a także wprowadzenie zupełnie nowych rozwiązań.

Krajowy system kwalifikacji (KSK) to ogół działań państwa związanych z potwierdzaniem efektów uczenia się dla potrzeb rynku pracy, społeczeństwa obywatelskiego oraz indywidualnego rozwoju uczących się, oparty na krajowej ramie kwalifikacji. Obejmuje on w szczególności nadawanie i uznawanie kwalifikacji, a także zapewnianie jakości kwalifikacji.⁴ Budowa KSK służyć ma stworzeniu możliwości szerszego uwzględniania i formalnego dokumentowania nowych kompetencji nabywanych w bardzo różny sposób w ciągu całego życia. Kluczowym elementem tego systemu jest Polska Rama Kwalifikacji, która będzie stanowić wspólny układ odniesienia dla wszystkich kwalifikacji.

Zbudowanie nowoczesnego KSK, który nie tylko będzie umożliwiał społeczeństwu polskiemu podejmowanie nowych wyzwań cywilizacyjnych, ale także będzie odpowiednio powiązany z systemami kwalifikacji w innych krajach europejskich, wymaga ustalenia odpowiedniej

¹ Perspektywa uczenia się przez całe życie – projekt dokumentu strategicznego opracowany przez Międzyresortowy Zespół do spraw uczenia się przez całe życie, w tym Krajowych Ram Kwalifikacji, działający na podstawie Zarządzenia Prezesa Rady Ministrów nr 13 z dnia 17 lutego 2010 r., projekt z dnia 18.03.2011 przekazany na KSE i Komitet Stały Rady Ministrów

² „Perspektywa...”, s. 5.

³ „Perspektywa...”, s. 42.

⁴ Definicja zaproponowana w „Słowniku kluczowych pojęć związanych z krajowym systemem kwalifikacji”.

terminologii - musi być ona wolna od wieloznaczności, a w pewnej części będzie odbiegać od tradycyjnego nazewnictwa polskiego. Dlatego pierwszym krokiem w tworzeniu nowego systemu kwalifikacji było opracowanie słownika najważniejszych pojęć związanych z KSK. Wszystkie materiały dotyczące budowy KSK z załączonego zestawu są przygotowane zgodnie z terminologią przedstawioną w tym słowniku.

Część A

2. Wprowadzenie

Człowiek, który się uczy, po upływie pewnego czasu zwykle osiąga jakieś efekty, inaczej mówiąc nabywa pewne kompetencje.

Jeżeli te efekty uczenia się zostały pozytywnie ocenione przez uprawnione do tego ciało i łącznie stanowią określony zestaw (nabytych kompetencji) odpowiadający ustalonym wymaganiom, wówczas (po sprawdzeniu, że wymagania te są przez uczącego się spełnione) uprawnione ciało wydaje formalny dokument (dyplom, świadectwo, certyfikat) potwierdzający przez tę osobę osiągnięcie określonych kompetencji.

Kluczowym elementem systemu kwalifikacji będzie **Polska Rama Kwalifikacji**. PRK będzie opisywać wzajemne relacje między kwalifikacjami oraz integrować różne krajowe podsystemy kwalifikacji. PRK ma zawierać również opis hierarchii poziomów kwalifikacji. W PRK wyróżnione będzie osiem poziomów kwalifikacji, każdy z tych poziomów przyporządkowany będzie do odpowiadającego mu poziomu w Europejskiej Ramie Kwalifikacji.

Uporządkowanie kwalifikacji z wykorzystaniem PRK pozwoli na osiągnięcie większej przejrzystości, dostępności i jakości kwalifikacji, do których uczący się mogą dochodzić różnymi ścieżkami, w tym w drodze **edukacji formalnej, pozaformalnej oraz uczenia się nieformalnego**.

W proponowanym ujęciu „edukacja formalna” jest profesjonalnie organizowana a realizowane cykle (programy) kształcenia w założeniu prowadzą bezpośrednio (wprost) do uzyskania przez uczących się kwalifikacji wpisanych do krajowego rejestru kwalifikacji. „Edukacja pozaformalna” też jest organizowana profesjonalnie, umożliwia uczącym się nabywanie nowych kompetencji, ale nie prowadzi bezpośrednio do kwalifikacji, które figurują w krajowym rejestrze kwalifikacji. Natomiast „nieformalne uczenie się” w ogóle nie jest organizowane (przez profesjonalny podmiot) i oczywiście także nie prowadzi bezpośrednio do kwalifikacji wpisanych do krajowego rejestru.

Merytoryczne uzasadnienie tak określonej zasady rozróżniania polega nie tylko na jej klarowności, ale także na praktycznych zaletach takiego sposobu wyodrębniania omawianych kategorii. Zaproponowana definicja ułatwi ustalanie ogólnie obowiązujących w Polsce zasad organizowania edukacji pozaformalnej, oraz zasad wspierania jej rozwoju w ramach polityki na rzecz uczenia się przez całe życie.

Wszystkie kwalifikacje (pełne, cząstkowe, złożone i składowe) w ramach systemu kwalifikacji będą ujęte w **krajowym rejestrze kwalifikacji**. Rejestr ten będzie prowadzony przez

instytucję ds. krajowego systemu kwalifikacji. Wpisanie do rejestru będzie równorzędne z przypisaniem kwalifikacji do określonego poziomu.

Jeżeli ten ustalony zestaw efektów uczenia się (nabytych kompetencji) figuruje w krajowym rejestrze kwalifikacji, to według zasad przyszłego KSK wystawienie dokumentu potwierdzającego nabycie tych kompetencji jest równoznaczne z **n a d a n i e m** tej osobie **k w a l i f i k a c j i**. Tak więc kwalifikacją w rozumieniu KSK będzie tylko taki wpisany do rejestru kwalifikacji zestaw efektów uczenia się (kompetencji), który po ich ocenieniu i porównaniu z wymaganiami (dla danej kwalifikacji) został formalnie potwierdzony przez uprawnioną do tego instytucję.

Kolejnym istotnym elementem systemu kwalifikacji jest **walidacja**, tj. proces, w wyniku którego uczący się otrzymuje od upoważnionej instytucji formalny dokument stwierdzający, że osiągnął określony zestaw efektów uczenia się.

W ramach procesu walidacji ważna jest **akumulacja zaliczonych osiągnięć**. Jest to gromadzenie udokumentowanych osiągnięć ujmowanych w kategoriach efektów uczenia się. Zaliczone osiągnięcia można także **przenosić**, tj. wykorzystywać dla uzyskania kolejnych kwalifikacji.

Ważnym elementem KSK jest także **zapewnianie jakości**, stanowiące o wiarygodności kwalifikacji.

Krajowy system kwalifikacji działa na rzecz uczących się i pracodawców, zatem głównymi beneficjentami tworzonego systemu kwalifikacji są:

Uczący się którzy dzięki KSK mają zagwarantowaną przez państwo możliwość uzyskiwania kwalifikacji o wysokiej jakości.

Pracodawcy którzy uzyskują lepszą informację o kompetencjach kandydatów do pracy

Krajowy system kwalifikacji powinien z czasem stwarzać lepsze warunki dla rozwoju osobistego uczących się, a równocześnie sprzyjać osiągnięciu przez obecnych i przyszłych pracowników kompetencji lepiej dopasowanych do potrzeb rynku pracy.

3. Polska Rama Kwalifikacji

W Polskiej Ramie Kwalifikacji (PRK) wyróżnia się osiem poziomów kwalifikacji. W ramie każdy z poziomów określany jest przez deskryptory, które charakteryzują w kategoriach ogólnych wymagane dla danego poziomu efekty uczenia się. Deskryptory w PRK mają na celu ujęcie pełnego spektrum efektów uczenia się od najniższego do najwyższego poziomu. Uwzględniają zarówno uczenie się w sytuacjach związanych z pracą, jak i z nauką. Dotyczą także kształcenia lub szkolenia początkowego (w szkole/uczelni) oraz uczenia się na dalszych etapach (po zakończeniu edukacji w szkole/uczelni, np. w toku pracy zawodowej).

PRK uwzględnia efekty uczenia się osiągnięte w systemie edukacji formalnej, pozaformalnej oraz w wyniku nieformalnego uczenia się.

W PRK efekty uczenia się, podobnie jak w ERK podzielono na trzy następujące grupy:

- Wiedza - zbiór uzasadnionych sądów (opisów faktów, teorii oraz zasad postępowania) będących wynikiem poznawczej działalności człowieka. W kontekście Europejskiej Ramy Kwalifikacji wiedzę opisuje się jako teoretyczną lub faktograficzną
- Umiejętności – zdolność do stosowania wiedzy i korzystania z know-how w celu wykonywania zadań i rozwiązywania problemów. W kontekście ERK umiejętności określa się jako umysłowe (kognitywne - obejmujące myślenie logiczne, intuicyjne i kreatywne) oraz praktyczne (związane ze sprawnością i korzystaniem z metod, materiałów, narzędzi i instrumentów)
- kompetencje społeczne – udowodniona (w pracy, nauce oraz w rozwoju osobistym) zdolność stosowania posiadanej wiedzy i umiejętności z uwzględnieniem zinternalizowanego (uwewnętrznionego) systemu wartości. Dla potrzeb ERK te kompetencje określa się bazując na kategoriach odpowiedzialności i autonomii.

Deskryptory każdego z kolejnych poziomów w PRK różnią się od deskryptorów poprzednich (niższych) poziomów. Różnice te są istotne i dotyczą ilości oraz głębi wiedzy, stopnia złożoności/skomplicowania wymaganych umiejętności oraz poziomu samodzielności i zdolności do podjęcia odpowiedzialności za pracę, działanie lub naukę (swoją i na wyższych poziomach także innych osób).

Zgodnie z przyjętą w Europie koncepcją ram kwalifikacji deskryptory poziomów w Polskiej Ramie Kwalifikacji są generyczne, tzn. sformułowane ogólnie, a przez to odnoszące się do różnych dziedzin. Dla Polskiej Ramy Kwalifikacji układem odniesienia są deskryptory w Europejskiej Ramie Kwalifikacji. Pozwala to na przejrzyste ukazanie zaproponowanych odniesień polskich poziomów kwalifikacji do ośmiu poziomów wyróżnionych w ERK.

W Polskiej Ramie Kwalifikacji występują deskryptory które różnią się szczegółowością opisu i dziedziną do której się odnoszą. W PRK wyodrębniono trzy stopnie generyczności deskryptorów.

Pierwszy stopień generyczności to deskryptory mające charakter uniwersalny. Dotyczą one efektów uczenia się na wszystkich poziomach i odnoszą się do edukacji ogólnej, wyższej i zawodowej.

Drugi stopień generyczności to deskryptory uwzględniające odmienności obszarów edukacji ogólnej, zawodowej oraz wyższej. Są to:

- deskryptory efektów uczenia się właściwe dla edukacji ogólnej. Deskryptory te mogą być stosowane do innego sektora, ale nie są uniwersalne. Opisują one efekty uczenia się na poziomach 1-4,
- deskryptory efektów uczenia się właściwe dla edukacji zawodowej. Deskryptory te mogą być stosowane do innego sektora, ale nie są uniwersalne. Opisują one efekty uczenia się na poziomach 1-8,
- deskryptory efektów uczenia się właściwe dla kształcenia wyższego. Deskryptory te mogą być stosowane do innego sektora, ale nie są uniwersalne. Opisują one efekty uczenia się poziomach 5 – 8.

Przykładem deskryptorów trzeciego stopnia generyczności są deskryptory opracowane dla ośmiu obszarów w szkolnictwie wyższym. Z wstępnych analiz wynika, że dla edukacji ogólnej deskryptorami trzeciego stopnia będą niektóre rodzaje zapisów w podstawach programowych. Deskryptorami trzeciego stopnia generyczności będą także deskryptory w sektorowych ramach kwalifikacji.

4. Kwalifikacje i krajowy rejestr kwalifikacji

Przyjmuje się założenie, że docelowo w polskim systemie kwalifikacji będzie się wyróżniać kwalifikacje „pełne” oraz węższe od nich zakresowo kwalifikacje „częstkowe” (zawsze przyporządkowane do określonego poziomu). Uzyskanie pełnej kwalifikacji będzie umożliwiało ubieganie się o kwalifikację pełną na wyższym poziomie. Nabycie kwalifikacji „częstkowej” na danym poziomie nie będzie dawać podstawy do ubiegania się o pełną kwalifikację wyższego poziomu, będzie mogło natomiast oznaczać częściowe wypełnienie wymagań ustalonych dla określonej pełnej kwalifikacji (która może być przyporządkowana do tego samego, co nabyta kwalifikacja częstkowa, albo wyższego lub niższego poziomu).

Każda pełna kwalifikacja będzie miała określoną minimalną „objętość” („rozmiar”) - zakres i poziom zaawansowania efektów uczenia się, które się na nią składają, w tym minimalną „objętość” efektów uczenia się na poziomie co najmniej równym poziomowi tej kwalifikacji.

Kwalifikacje mogą być:

- nadawane przez jedną instytucję (monopol)
- nadawane przez kilka instytucji
- nadawane przez kilka instytucji, które będą uzyskiwać akredytację od instytucji akredytującej, odpowiedzialnej za daną kwalifikację.

Instytucja certyfikująca (nadająca kwalifikacje) nie będzie mogła zastrzec sobie prawa do nadawania konkretnej kwalifikacji (inne instytucje także będą mogły ją nadawać, o ile spełnią kryteria w opisie kwalifikacji). Zakłada się, że w systemie kwalifikacji będzie ograniczana liczba kwalifikacji o charakterze monopolistycznym.

Fundamentalnym elementem systemu będzie krajowy rejestr kwalifikacji, który ma być utworzony na mocy ustawy o KSK. Krajowy rejestr kwalifikacji będzie zawierał niezbędne informacje o każdej zarejestrowanej kwalifikacji, w tym wymagania dotyczące efektów uczenia się, sposób walidowania oraz kto ma prawo nadawać tę kwalifikację. Krajowy rejestr kwalifikacji będzie prowadzony przez wyznaczoną do tego instytucję.

Na podstawie prawa w rejestrze obowiązkowo będą figurować kwalifikacje pełne (np. matura) oraz wybrane kwalifikacje częstkowe (np. pojedyncza kwalifikacja wchodząca w skład standardu dla danego zawodu).

W ramach prac nad budowaniem systemu kwalifikacji, dokonany zostanie przegląd kwalifikacji uzyskiwanych w systemie oświaty i szkolnictwie wyższym z perspektywy ich zgodności z wymaganiami określonymi w Polskiej Ramie Kwalifikacji. Tam, gdzie będzie to niezbędne, zaproponowana będzie korekta wymagań dla kwalifikacji, aby zapewnić ich spójność z deskryptorami w PRK.

Zakłada się, że część kwalifikacji zostanie obligatoryjnie wpisana do rejestru, na wniosek instytucji odpowiedzialnej za nadawanie kwalifikacji (IKSK). Dotyczyć to będzie kwalifikacji mających szczególne znaczenie z perspektywy zapewnienia bezpieczeństwa osób – np. pilot, kierowca, elektryk oraz kwalifikacji w zawodach regulowanych.

Spis kwalifikacji o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa będzie z góry określony (z uwzględnieniem stanowiska partnerów społecznych) i ujęty w przepisach prawa dotyczących systemu kwalifikacji. Przepisy będą też określać maksymalny termin wymagany do wpisu kwalifikacji do rejestru.

W przypadku pozostałych kwalifikacji, wpis do rejestru dokonywany będzie na wniosek podmiotu/grupy podmiotów zainteresowanych nadawaniem danej kwalifikacji na podstawie określonej prawem procedury.

Celem polityki państwa będzie przeciwdziałanie rozdrobnieniu, a w efekcie dewaluacji kwalifikacji, a także ograniczanie powstawania lub trwania monopolu w systemie kwalifikacji, które mają negatywne skutki dla rozwoju kraju, w tym upowszechnienia idei uczenia się przez całe życie.

Decyzję o wpisaniu do rejestru podejmować będzie instytucja ds. krajowego systemu kwalifikacji, kryterium będzie ocena przedstawionej przez wnioskodawcę dokumentacji. Ocena ta będzie odbywać się na podstawie przesłanek określonych w przepisach, wynikających z celu polityki państwa.

Od decyzji instytucji ds. KSK przysługiwać będzie odwołanie. Drugą instancją będzie odpowiedni organ administracji państwowej.

5. Walidacja

Kwalifikacje będą nadawane przez uprawnione do tego instytucje. W przypadku kwalifikacji pełnych będą to wyłącznie instytucje działające na podstawie ustaw o oświacie i szkolnictwie wyższym. Instytucje te będą nadawać kwalifikacje zarówno osobom, które uczestniczyły w w prowadzonych przez nich programach kształcenia, jak i tym, którzy nabyli te same kompetencje w inny sposób.

Kwalifikacje cząstkowe będą mogły nadawać, podobnie jak w przypadku kwalifikacji pełnych, instytucje działające na podstawie ustaw o oświacie i szkolnictwie wyższym. Drugą grupą instytucji nadających kwalifikacje cząstkowe będą podmioty wskazane w krajowym rejestrze kwalifikacji jako uprawnione do nadawania określonej kwalifikacji.

6. Akumulacja i przenoszenie zaliczonych osiągnięć

Do akumulacji i przenoszenia zaliczonych osiągnięć w systemie kwalifikacji wykorzystywane będą istniejące lub zbudowane systemy akumulacji osiągnięć. W przypadku szkolnictwa wyższego jest to funkcjonujący system ECTS. W przypadku edukacji zawodowej jest to system ECVET. Dla edukacji ogólnej, proponuje się zbudowanie systemu SATO (akumulacji i transferu osiągnięć).

Sposób akumulacji i transferu osiągnięć będzie kompatybilny z rozwiązaniami europejskimi (ECTS, ECVET), co pozwoli na transferowanie osiągnięć w ramach systemów kwalifikacji w poszczególnych krajach członkowskich.

7. Zapewnianie jakości kwalifikacji

Przejrzyste zasady zapewniania jakości mają gwarantować, że osiągnane efekty uczenia się są adekwatne wobec uzasadnionych oczekiwań interesariuszy, w tym przede wszystkim osób uczących się, a przez to przyczyniać się do budowania zaufania do nadawanych kwalifikacji.⁵

Rozwiązania w zakresie zapewniania jakości będą umożliwiać porównywanie instytucji oraz kwalifikacji, a także wzmocnienie międzynarodowej konkurencyjności i uznawalności polskich kwalifikacji.

Zasady te muszą być zgodne z *Europejską ramą odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym* (EQARF)⁶.

W kontekście budowania krajowego systemu kwalifikacji mechanizmy zapewniania jakości powinny koncentrować się na efektach uczenia się, równocześnie uwzględniając odpowiednio inne elementy – m.in. właściwe oddzielenie procesu walidowania od procesu kształcenia, zasoby instytucji walidujących itp.

8. Przejrzystość nadawanych w Polsce kwalifikacji

Opisane powyżej elementy systemu kwalifikacji mają na celu osiągnięcie przejrzystości nadawanych w Polsce kwalifikacji. W efekcie, spodziewać się można:

- ułatwień w dziedzinie nabywania kolejnych kwalifikacji w ramach uczenia się przez całe życie;
- większej mobilności zawodowej, między innymi dzięki łatwiejszemu uzyskiwaniu nowych kwalifikacji;
- uproszczenia procesów rekrutacyjnych przez możliwość łatwiejszego rozpoznawania kompetencji posiadanych przez kandydatów do pracy.

Zbudowanie wiarygodnego systemu kwalifikacji, posiadającego wszystkie rekomendowane elementy stworzy szanse na zwiększenie mobilności osób posiadających polskie kwalifikacje na europejskim rynku edukacyjnym i rynku pracy.

9. Istotne elementy przyszłego systemu kwalifikacji w Polsce

Tabela 1 zawiera propozycję elementów przyszłego systemu kwalifikacji w Polsce. Uwzględniono w niej zarówno uczenie się systemach edukacji formalnej i pozaformalnej, jak i uczenie się nieformalne.

Tabela zawiera zarówno te elementy systemu kwalifikacji, które istnieją, jak również te, które są dopiero przygotowywane.

⁵ *Europejskie Ramy Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (ERK)*, zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 roku, Komisja Europejska, s. 8.

⁶ European Quality Assurance Reference Framework for Vocational Education and Training (EQARF).

Tabela 1. INWENTARYZACJA ISTOTNYCH ELEMENTÓW PRZYSZŁEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI W POLSCE

Elementy przyszłego systemu kwalifikacji w Polsce:	w odniesieniu do uczenia się w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego			w odniesieniu do uczenia się poza systemem oświaty i szkolnictwa wyższego	
	edukacja ogólna	edukacja wyższa	edukacja zawodowa	formalne i pozaformalne	nieformalne
Polska Rama Kwalifikacji	Deskryptory uniwersalne (I st. generyczności)				
	Deskryptory właściwe dla edukacji ogólnej (II st. generyczności)	Deskryptory właściwe dla edukacji wyższej (II st. generyczności)	Deskryptory właściwe dla edukacji zawodowej (II st. generyczności)	Odpowiednio stosowane deskryptory biorące pod uwagę cel uczenia się/kwalifikację docelową	
	?	Deskryptory właściwe dla ośmiu obszarów kształcenia (III st. generyczności)	?	Sektorowe ramy kwalifikacji (III st. generyczności)	
Opisy konkretnych efektów uczenia się	Podstawy programowe	Opis efektów uczenia się dla kierunku studiów	Podstawy programowe kształcenia w zawodach	Ustalone opisy efektów uczenia się	nie występują
Walidowanie	Świadectwa w oparciu o wewnętrzny lub zewnętrzny system oceniania	Dyplomy potwierdzające uzyskane stopnie wykształcenia na podstawie wewnętrznego systemu oceniania	Dyplomy potwierdzające kwalifikacje zawodowe na podstawie egzaminów zewnętrznych oraz suplementy do dyplomów	Różnorodne formy walidowania	

Elementy przyszłego systemu kwalifikacji w Polsce:	w odniesieniu do uczenia się w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego			w odniesieniu do uczenia się poza systemem oświaty i szkolnictwa wyższego	
	edukacja ogólna	edukacja wyższa	edukacja zawodowa	formalne i pozaformalne	nieformalne
Instytucje nadające kwalifikacje	Szkoły podstawowe Gimnazja Szkoły ponadgimnazjalne CKE/OKE	Szkoły wyższe	CKE/OKE	W przyszłości: instytucje właściwe dla danej kwalifikacji ujęte w krajowym rejestrze kwalifikacji	
Zapewnianie jakości	W przyszłości: wspólne standardy zapewniania jakości w krajowym systemie kwalifikacji				
	Istniejące standardy zapewniania jakości w edukacji ogólnej (wewnętrzne i zewnętrzne)	Istniejące standardy zapewniania jakości w edukacji wyższej (wewnętrzne i zewnętrzne)	Istniejące standardy zapewniania jakości w edukacji zawodowej (wewnętrzne i zewnętrzne)	W przyszłości: standardy zapewniania jakości określone dla instytucji nadających kwalifikacje	
Instytucje monitorujące jakość	System nadzoru pedagogicznego	W przyszłości: Komisje zarejestrowane w europejskim rejestrze EQAR Obecnie: Polska Komisja Akredytacyjna	System nadzoru pedagogicznego	W przyszłości: Instytucja ds. krajowego systemu kwalifikacji	
Akumulacja i przenoszenie zaliczonych osiągnięć	W przyszłości: system SATO	Istniejący system ECTS	W przyszłości: system ECVET	W przyszłości: systemy określone dla danej kwalifikacji	

Elementy przyszłego systemu kwalifikacji w Polsce:	w odniesieniu do uczenia się w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego			w odniesieniu do uczenia się poza systemem oświaty i szkolnictwa wyższego	
	edukacja ogólna	edukacja wyższa	edukacja zawodowa	formalne i pozaformalne	nieformalne
W przyszłości: krajowy rejestr kwalifikacji	Rejestr wszystkich nadawanych w Polsce kwalifikacji				
W przyszłości: podstawa figurowania danej kwalifikacji w rejestrze:	Przepisy prawa			Na wniosek zainteresowanego podmiotu po jego zweryfikowaniu, w tym obligatoryjnie – wszystkie kwalifikacje istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa	nie występuje
Przypisywanie kwalifikacji do poziomu w PRK	Przepisy prawa			Na podstawie przedłożonej dokumentacji, w szczególności odniesienia opisu efektów uczenia się do deskryptorów w PRK	nie występuje

Tabela 2. PODSTAWY PRAWNE PRZYSZŁEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI W POLSCE

w odniesieniu do uczenia się w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego			w odniesieniu do uczenia się poza systemem oświaty i szkolnictwa wyższego
edukacja ogólna	edukacja wyższa	edukacja zawodowa	formalne i pozaformalne
W przyszłości: Ustawa o krajowym systemie kwalifikacji			
Ustawa o systemie oświaty	Ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym	Ustawa o systemie oświaty	
Ustawa o systemie informacji oświatowej	Ustawa o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki	Ustawa o systemie informacji oświatowej	
Przepisy dotyczące poszczególnych zagadnień związanych z systemem kwalifikacji w innych ustawach			

Część B

10. Zestawienie zasadniczych kierunków działań przygotowawczych

W celu wdrożenia rozwiązań dla systemu kwalifikacji w Polsce niezbędne jest podjęcie działań:

- analitycznych i badawczych, w tym:
 - identyfikacja istniejących praktyk i rozwiązań w obszarach związanych z systemem kwalifikacji w edukacji formalnej, pozaformalnej oraz uczeniu się nieformalnym;
 - analiza SWOT poszczególnych podsystemów kwalifikacji;
 - opracowanie rozwiązań systemowych dla budowy KSK.

- legislacyjnych, w tym:
 - modyfikacja istniejących elementów obszaru kwalifikacji, w celu uzyskania spójnych rozwiązań w ramach systemu kwalifikacji;
 - identyfikacja niezbędnych nowych elementów systemu edukacji.

- organizacyjnych, w tym:
 - przygotowanie założeń instytucjonalnych funkcjonowania nowych instytucji w systemie kwalifikacji
 - zaprojektowanie procesów w ramach instytucji
 - opracowanie założeń systemu informatycznego, w tym portalu kwalifikacji w Polsce.

11. Harmonogram działań przygotowawczych

Propozycja planu działania dotyczącego budowy krajowego systemu kwalifikacji przedstawiona jest w części IV przedstawionego dokumentu. Zgodnie z tym planem, zakładamy następujący harmonogram kolejnych decyzji dotyczących budowy systemu kwalifikacji, w postaci decyzji podejmowanych przez Komitet Sterujący oraz Zespół Międzyresortowy:

IV kwartał 2011:

- elementy krajowego systemu kwalifikacji: walidacja, zapewnianie jakości
- zasady przypisywania kwalifikacji do poziomów PRK
- przyjęcie poszerzonej koncepcji raportu referencyjnego

I kwartał 2012

- propozycja ostatecznej wersji deskryptorów poziomów, poprzedzona: przeglądem podstaw programowych w edukacji ogólnej oraz edukacji zawodowej pod kątem ich

zgodności z PRK oraz analizą SWOT systemu edukacji zawodowej oraz edukacji wyższej pod kątem ich spójności z PRK;

- założenia legislacyjne i instytucjonalne modelu instytucji ds. krajowego systemu kwalifikacji oraz krajowego rejestru kwalifikacji:

II kwartał 2012:

- przyjęcie projektu raportu referencyjnego oraz decyzja o przekazaniu raportu do Grupy Doradczej
- propozycja założeń legislacyjnych dotyczących krajowego systemu kwalifikacji, dotyczących
 - walidacji,
 - zapewniania jakości,
 - akumulacji i transferu osiągnięć
 - przypisywania kwalifikacji do poziomów w PRK

Ponadto, Komitet Sterujący będzie otrzymywał regularne informacje dotyczące:

- wyników prowadzonych badań
- współpracy międzynarodowej
- działań mających na celu upowszechnianie wiedzy dotyczącej PRK i systemu kwalifikacji.

CZĘŚĆ II

SŁOWNIK POJĘĆ ZWIĄZANYCH Z KRAJOWYM SYSTEMEM KWALIFIKACJI

(załączono jako samodzielne wydawnictwo)

CZEŚĆ III

WSTĘPNA KONCEPCJA RAPORTU REFERENCYJNEGO

1. Wprowadzenie

Tworzenie systemu kwalifikacji w Polsce opartego na ramie kwalifikacji wpisane jest w szerszy kontekst zmian zachodzących w Europie związanych z realizacją przyjętej strategii rozwoju UE, procesu bolońskiego, kopenhaskiego, ukierunkowanych Zaleceniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskiej ramy kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie.

Ustanowiona w tym „Zaleceniu” Europejska Rama Kwalifikacji (ERK) ma służyć jako instrument ułatwiający porównywanie kwalifikacji nadawanych w różnych krajach UE, dzięki czemu kwalifikacje w poszczególnych krajach będą bardziej czytelne i łatwiejsze do zrozumienia w innych krajach i systemach kwalifikacji w Europie.

ERK stanowić ma także sposób powiązania krajowych systemów kwalifikacji państw członków UE. Z tego względu uzgodniono, że w procesie tworzenia krajowych ram kwalifikacji przestrzegana będzie zasada stałej współpracy i wymiany doświadczeń pomiędzy krajami. Dla wsparcia i koordynacji tej współpracy Komisja Europejska powołała Grupę Doradczą ds. europejskich ram kwalifikacji (*Advisory Group*), organizowane są także systematyczne spotkania robocze różnych gremiów eksperckich.

Szczególnie ważnym elementem tej współpracy jest sporządzenie przez każdy kraj raportu referencyjnego, czyli dokumentu, w którym przedstawiony zostanie opis systemu kwalifikacji w danym kraju wraz ze szczegółowym opisem krajowej ramy kwalifikacji. Aby ten opis był zrozumiały i wiarygodny dla wszystkich zaangażowanych w te działania, Grupa Doradcza (*Advisory Group*) opracowała wskazówki dotyczące budowy raportu referencyjnego. Szczególnie ważnym elementem tych wskazań są procedury odnoszenia krajowych kwalifikacji do Europejskiej Ramy Kwalifikacji, które opisano w 10 punktach, czyli tzw. kryteriach referencji.

Przestrzeganie tych wskazówek ma zagwarantować rzetelność referencji a przez to będzie służyć budowie wzajemnego zaufania do kwalifikacji nadawanych w poszczególnych krajach. W dokumentach Grupy Doradczej podkreśla się konieczność zagwarantowania przejrzystości i jawności prac oraz konieczność konsultowania się z ekspertami międzynarodowymi.

Raport referencyjny powinien zawierać nie tylko opis systemu kwalifikacji, ale także opis sposobu wdrożenia jego poszczególnych elementów. Taki raport musi być zaakceptowany przez odpowiednie organy władzy publicznej w danym kraju, a następnie poddany ocenie międzynarodowych ekspertów. Raport referencyjny każdego kraju będzie opublikowany na europejskim portalu poświęconym tej problematyce.

Opublikowanie raportu referencyjnego nie kończy prac związanych z referencją, ponieważ wraz z ewolucją krajowego systemu kwalifikacji raport powinien być aktualizowany.

Tworząc koncepcję polskiego raportu referencyjnego uwzględniono zarówno wskazówki Grupy Doradczej (w tym 10 kryteriów referencji), jak również potrzebę ukazania w sposób

przejrzysty i zrozumiały dla zagranicznego czytelnika, zarówno obecnego sposobu nadawania w Polsce kwalifikacji, jak również przyszłego systemu kwalifikacji wraz ze scenariuszem i harmonogramem jego budowy. W pracach nad przygotowaniem przez Polskę raportu referencyjnego będą również brali udział eksperci zagraniczni. Pierwsze spotkanie grupy ekspertów zagranicznych poświęcone przygotowaniu polskiego raportu referencyjnego zaplanowane jest na wrzesień 2011 roku. Przyjęcie raportu referencyjnego przez rząd polski wstępnie zaplanowane jest na koniec drugiego kwartału 2012 roku.

Niżej przedstawiona koncepcja raportu referencyjnego wskazuje na treści, o których informują poszczególne części przekazanego zestawu dokumentów.

2. Projekt planu spisu treści

1. Streszczenie
2. Wprowadzenie
3. Kwalifikacje w Polsce – stan obecny (przed reformą systemową)
 - 3.1. Sposoby zdobywania kwalifikacji w Polsce
 - 3.1.1. Uzyskiwanie kwalifikacji w systemie oświaty i w szkolnictwie wyższym
 - 3.1.2. Uzyskiwanie kwalifikacji poza systemem oświaty i szkolnictwa wyższego oraz poprzez uczenie się nieformalne
 - 3.2. Uzasadnienie zmian (*powiązanie z perspektywą LLL, ERK, EHEA*)
4. Polski system kwalifikacji - rozwiązania docelowe
 - 4.1. Polska Rama Kwalifikacji w kontekście ERK
 - 4.2. Walidacja
 - 4.3. Akumulacja i przenoszenie zaliczonych osiągnięć
 - 4.4. Zapewnianie jakości kwalifikacji
 - 4.5. Instytucja ds. KSK i krajowy rejestr kwalifikacji
 - 4.6. Przejrzystość nadawanych w Polsce kwalifikacji – wymiar krajowy i międzynarodowy
5. Scenariusz rozwoju systemu kwalifikacji w Polsce: stan zaawansowania, mapa drogowa
6. Kryteria referencji
 - 6.1. Kryterium 1.
 - 6.2. Kryterium 2.
 - 6.3. Kryterium 3.
 - 6.4. Kryterium 4.
 - 6.5. Kryterium 5.
 - 6.6. Kryterium 6.
 - 6.7. Kryterium 7.
 - 6.8. Kryterium 8.
 - 6.9. Kryterium 9.
 - 6.10. Kryterium 10.

7. Inne zagadnienia, które wyłoniły się w procesie referencji
8. Aneksy
 - 8.1. Budowa krajowego systemu kwalifikacji - plan działań
 - 8.2. Inwentaryzacja elementów składowych systemu kwalifikacji
 - 8.3. Polska Rama Kwalifikacji - tabele deskryptorów poziomów w PRK
 - 8.4. Zaangażowanie partnerów społecznych w rozwój systemu kwalifikacji
 - 8.5. Krótki opis systemu edukacji i najważniejszych kierunków zmian
 - 8.6. Wybrane przykłady rozwiązań w zakresie zdobywania kwalifikacji - studia przypadków
 - 8.7. Kopie oraz wyciągi dokumentów rządowych
 - 8.8. Inne

3. Uszczegółowienie (rozwińcie) zapisów od punktu 6.1 do punktu 6.10 (dotyczą one kryteriów referencji)

- 6.1 **Kryterium nr 1.** – Rola Krajowego Punktu Koordynacyjnego i innych podmiotów zaangażowanych w proces odnoszenia kwalifikacji
- 6.2. **Kryterium nr 2.** – Powiązania pomiędzy poziomami PRK a ERK
 - 6.2.1. Metodologia
 - 6.2.2. Powiązania PRK z ERK
 - 6.2.3. Powiązania PRK z EHEA (kompatybilność deskryptorów poziomów dla edukacji wyższej w PRK z deskryptorami dublińskimi)
- 6.3. **Kryterium nr 3.** – Efekty uczenia się jako podstawa nadawania kwalifikacji; walidacja efektów
 - 6.3.1. Nadawane w Polsce kwalifikacje
 - 6.3.1.1. Oświata
 - 6.3.1.2. VET
 - 6.3.1.3. Szkolnictwo wyższe
 - 6.3.1.4. Edukacja pozaformalna i uczenie się nieformalne
 - 6.3.2. Walidacja efektów uczenia się
 - 6.3.2.1. Oświata
 - 6.3.2.2. VET
 - 6.3.2.3. Szkolnictwo wyższe
 - 6.3.2.4. Walidacja efektów uczenia się w edukacji pozaformalnej oraz uzyskanych poprzez nieformalne uczenie się
 - 6.3.3. Akumulacja i przenoszenie zaliczonych osiągnięć
- 6.4. **Kryterium nr 4.** Procedury przypisywania kwalifikacji do poziomów
 - 6.4.1. Procedury przypisywania kwalifikacji do poziomów na podstawie ustaw
 - 6.4.2. Procedury przypisywania kwalifikacji na podstawie wniosku zainteresowanego podmiotu
- 6.5. **Kryterium nr 5.** Zapewnianie jakości kwalifikacji
 - 6.5.1. Oświata

- 6.5.2. VET
- 6.5.3. Szkolnictwo wyższe
- 6.5.4. Edukacja pozaformalna oraz nieformalne uczenie się
- 6.6. **Kryterium nr 6.** Instytucje odpowiedzialne za zapewnianie jakości kwalifikacji
- 6.7. **Kryterium nr 7.** Udział ekspertów zagranicznych w procesie referencji
- 6.8. **Kryterium nr 8.** Uznanie PRK i raportu referencyjnego przez właściwe organy władz publicznych
- 6.9. **Kryterium nr 9.** Przygotowanie PRK do włączenia do europejskiego portalu poświęconego ERK
- 6.10. **Kryterium nr 10.** Odnoszenie krajowych kwalifikacji do ERK za pomocą PRK

CZEŚĆ IV

WSTĘPNA KONCEPCJA INSTYTUCJI DS. KRAJOWEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

1. Wprowadzenie

Państwa członkowskie Unii Europejskiej, które podjęły decyzję o opracowaniu i wdrożeniu krajowych ram kwalifikacji, działają zgodnie z Zaleceniem Parlamentu Europejskiego i Rady⁷, w którym zaleca się utworzenie krajowych struktur koordynacyjnych wspierających funkcjonowanie krajowych systemów kwalifikacji.

Polska, uznając że uczenie się w różnych formach, miejscach i przez całe życie jest kluczem do wzrostu gospodarczego i rozwoju społeczeństwa obywatelskiego⁸, przygotowuje Polską Ramę Kwalifikacji, która będzie podstawą nowego krajowego systemu kwalifikacji.

Koncepcja instytucji do spraw krajowego systemu kwalifikacji (IKSK) jest opracowywana w ramach projektu systemowego „Opracowanie założeń merytorycznych i instytucjonalnych wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji oraz Krajowego Rejestru Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie”.

2. Podstawowe zadania instytucji do spraw krajowego systemu kwalifikacji

1. Prowadzenie krajowego rejestru kwalifikacji, które obejmuje :
 - a. dokonywanie wpisów kwalifikacji do krajowego rejestru kwalifikacji (KRK)⁹, w tym przypisywanie kwalifikacji do poziomów;
 - b. udostępnianie oficjalnej informacji o kwalifikacjach wpisanych do krajowego rejestru kwalifikacji na potrzeby użytkowników w kraju i zagranicą (informacje w języku angielskim), w tym współpraca z portalem Europejskiej Ramy Kwalifikacji (ERK).
2. Monitorowanie funkcjonującego w Polsce systemu kwalifikacji, w tym Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK), sukcesywne aktualizowanie raportu referencyjnego.
3. Monitorowanie i w ustalonym zakresie nadzorowanie funkcjonujących w Polsce systemów zapewniania jakości nadawanych kwalifikacji.

⁷ Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie.

⁸ Perspektywa uczenia się przez całe życie - dokument strategiczny opracowany przez Międzyresortowy Zespół do spraw uczenia się przez całe życie, w tym Krajowych Ram Kwalifikacji, działający na podstawie Zarządzenia Prezesa Rady Ministrów nr 13 z dnia 17 lutego 2010 r.

⁹ Krajowy rejestr kwalifikacji będzie obejmował wszystkie kwalifikacje nadawane w Polsce ujęte w systemie kwalifikacji (tj. posiadające przypisany poziom kwalifikacji), niezależnie od już istniejących i nowotworzonych w naszym kraju rejestrów branżowych, środowiskowych i innych.

4. Pełnienie roli ośrodka koordynującego działania różnych grup interesariuszy systemu kwalifikacji.
5. Działanie na rzecz promocji uczenia się przez całe życie, w tym rozwijanie systemów kwalifikacji - współdziałanie w wymiarze krajowym i międzynarodowym.

3. Miejsce instytucji do spraw krajowego systemu kwalifikacji w systemie zarządzania Państwem

Proponuje się, aby IKSK była instytucją ponadresortową. Zakłada się podporządkowanie IKSK Prezesowi Rady Ministrów. Przemawia za tym szeroki zakres zadań instytucji do spraw krajowego systemu kwalifikacji, należących do właściwości różnych ministrów: do spraw szkolnictwa wyższego, oświaty i wychowania, pracy, zdrowia, kultury i dziedzictwa narodowego i wielu innych.

Ze względu na powszechny zasięg krajowego systemu kwalifikacji i jego znaczenie dla gospodarki i społeczeństwa obywatelskiego przewiduje się stworzenie mechanizmu współpracy i kontroli społecznej przez zagwarantowanie wpływu interesariuszy systemu na funkcjonowanie IKSK.

4. Podstawa prawna działania instytucji do spraw krajowego systemu kwalifikacji

Przewiduje się uchwalenie odrębnej ustawy o krajowym systemie kwalifikacji, w której zostaną również uregulowane kwestie dotyczące powołania i funkcjonowania IKSK.

5. Finansowanie działalności instytucji do spraw krajowego systemu kwalifikacji

Przewiduje się finansowanie projektowania IKSK w ramach projektu systemowego ze środków Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki priorytet III poddziałanie 3.4.1 Opracowanie i wdrożenie Krajowego Systemu Kwalifikacji.

Docelowo przewiduje się finansowanie funkcjonowania IKSK z budżetu państwa z możliwością uzupełniania wpływami z niektórych rodzajów działalności instytucji do spraw krajowego systemu kwalifikacji.

6. Uzasadnienie utworzenia instytucji do spraw krajowego systemu kwalifikacji

Dla realizowania w sposób spójny i skoordynowany w skali kraju wszystkich wskazanych wyżej zadań istnieje potrzeba jednej instytucji, która przejmie rolę krajowego koordynatora do spraw systemu kwalifikacji.

Ze względu na ponadresortowy charakter tych zadań, żadna z obecnie istniejących w Polsce instytucji nie ma możliwości przejęcia odpowiedzialności za system kwalifikacji, która mogłaby:

- prowadzić krajowy rejestr kwalifikacji, obejmujący wszystkie nadawane w Polsce kwalifikacje;
- monitorować cały system kwalifikacji w Polsce, w tym Polską Ramę Kwalifikacji (PRK) i aktualizować raport referencyjny;
- nadzorować (w ustalonym zakresie) funkcjonujące w Polsce systemy zapewniania jakości kwalifikacji we wszystkich obszarach;
- stanowić platformę współpracy różnych grup interesariuszy systemu kwalifikacji w Polsce;
- w sprawach dotyczących kwalifikacji oficjalnie reprezentować Polskę za granicą.

Utworzenie IKSK - przez odpowiednie przekształcenie istniejącej już instytucji lub powołanie nowej - zapewni utworzenie odpowiedniego zaplecza instytucjonalnego dla krajowego systemu kwalifikacji jako strategicznie ważnego obszaru działań z punktu widzenia polityki na rzecz uczenia się przez całe życie.

7. Instytucja do spraw krajowego systemu kwalifikacji wobec poszczególnych grup interesariuszy krajowego systemu kwalifikacji

- Pracodawcy
IKSK stale współpracuje z pracodawcami i ich organizacjami w celu dostosowywania systemu kwalifikacji do rzeczywistych potrzeb rynku pracy.
- Administracja publiczna
IKSK współpracuje z organami administracji publicznej w zakresie i na zasadach określonych w ustawie (opiniowanie projektów aktów prawnych i innych dokumentów związanych z problematyką kwalifikacji).
- Instytucje nadające kwalifikacje
IKSK wykonuje określone w ustawie zadania w stosunku do instytucji nadających kwalifikacje (wprowadzanie odpowiednich adnotacji do krajowego rejestru kwalifikacji).
- Instytucje zapewniające jakość kwalifikacji
IKSK monitoruje i w określonym w ustawie zakresie nadzoruje funkcjonujące w Polsce systemy zapewniania jakości nadawanych kwalifikacji.
- Podmioty tworzące standardy wymagań dla kwalifikacji
IKSK wykonuje określone w ustawie zadania w stosunku do podmiotów tworzących standardy wymagań dla kwalifikacji (rejestrowanie zgłaszanych propozycji nowych kwalifikacji).
- Podmioty świadczące usługi edukacyjne i szkoleniowe
IKSK wykonuje określone w ustawie zadania w stosunku do podmiotów świadczących usługi edukacyjne i szkoleniowe (udostępnianie informacji, doradztwo).
- Uczący się
IKSK wykonuje określone w ustawie zadania (udostępnianie informacji).
- Instytucje międzynarodowe i instytucje z poszczególnych krajów działające na rzecz systemu kwalifikacji
IKSK współpracuje z partnerami międzynarodowymi, m.in. instytucjami Unii Europejskiej, instytucjami państw członkowskich UE i innych (reprezentowanie Polski w ciałach koordynujących budowę systemu kwalifikacji w Europie, w międzynarodowych grupach eksperckich, aktualizowanie raportu referencyjnego/ portal ERK/, udział w międzynarodowych projektach).

CZEŚĆ IV

PLAN DZIAŁAŃ 2009 – 2013